

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
Developing English Pronunciation Skills Using Phonics Instruction for Grade 1
Students at Bantasa School, Mueang District, Yala Province.

ชูไฮละห์ วานี¹, เบนจารัตน์ ราชฉวาง²

นักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

Corresponding author's e-mail: benjarat.r@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ และ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 12 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง และแบบวัดทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด 15 ข้อ 15 คะแนน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ มีค่าเท่ากับ 1 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.70 -0.86 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20-0.53 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สูตร t-test (paired samples)

ผลการศึกษา พบว่า 1) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 77.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การสอนโฟนิกส์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this study were 1) to develop English pronunciation skills using Phonics instruction and 2) to compare students' English pronunciation skills before and after learning through Phonics instruction. The research sample consisted of 12 Grade 1 students at Bantasa School, Mueang District, Yala Province, during the first semester of the 2025 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included four Phonics-based lesson plans totaling 16 hours and an English pronunciation skill test comprising 15 items with a total score of 15. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation. The quality of the research instruments was verified using the Index of Item-Objective Congruence (IOC), difficulty index (p), discrimination index (r), and reliability. The results showed an IOC of 1.00, difficulty indices between 0.70 and 0.86, discrimination indices between 0.20 and 0.53, and a total test reliability of 0.82. The hypothesis was tested using a t-test (paired samples).

The results of the study revealed that 1) the English pronunciation skills of Grade 1 students developed through Phonics instruction reached a "Good" level, with an average score of 77.94 percent, which exceeded the established criteria; and 2) the students' English pronunciation skills after the intervention were significantly higher than before the intervention at the .05 level of statistical significance.

Keywords: English Pronunciation Skills, Phonics Instruction, Academic Achievement

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสาร การศึกษาค้นคว้า การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ โดยเฉพาะในบริบทของโลกยุคดิจิทัล ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทอย่างลึกซึ้งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และระบบการศึกษา การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมิได้เป็นเพียงการพัฒนาทักษะด้านภาษาเท่านั้น หากแต่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถปรับตัว แข่งขัน และพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนในเวทีโลก จากความสำคัญดังกล่าว รัฐบาลไทยจึงได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง โดยกำหนดให้เป็นวิชาบังคับตั้งแต่วัยประถมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566) ซึ่งมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ยังได้กำหนด

นโยบายส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านทักษะการออกเสียง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการสื่อสารอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างผู้คนต่าง ๆ ในโลก โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา หรือเพศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้มนุษย์สื่อสารกับมนุษย์ในส่วนอื่น ๆ ของโลกได้ง่ายขึ้น และในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาของโลกเกิดขึ้นกับทุกประเทศในโลก ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศง่ายขึ้น และเปิดโอกาสให้มีความร่วมมือระหว่างหลายประเทศ ซึ่งภาษากลางเป็นเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวก แน่แน่นอนว่าภาษาของประเทศต่าง ๆ นั้นแตกต่างกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีภาษาที่ผู้คนจากประเทศต่าง ๆ ในโลกสามารถเข้าใจได้ และภาษาที่กล่าวถึงก็คือภาษาอังกฤษ ดังนั้นความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะมีในศตวรรษที่ 21 (กาญจนา พรจุโณม, 2561)

การอ่านออกเสียง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนถ่ายถอดตัวอักษรในภาษาอังกฤษไปสู่เสียงพูดอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงของภาษา โดยอาศัยความรู้เรื่องเสียงพยัญชนะ เสียงสระ จังหวะ การเน้นพยางค์ และน้ำเสียง การอ่านออกเสียงไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์และโครงสร้างของภาษา แต่ยังช่วยให้เกิดความคุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านเพื่อความเข้าใจในขั้นต่อไป เด็กไทยจำนวนไม่น้อยยังคงประสบปัญหาในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะความแตกต่างระหว่างระบบเสียงของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาอังกฤษมีเสียงพยัญชนะท้ายคำที่ชัดเจน ขณะที่ภาษาไทยบางครั้งไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังมีความแตกต่างของเสียงสระสั้นและสระยาวที่ส่งผลต่อความหมายของคำ ซึ่งต่างจากภาษาไทยที่ความยาวของสระไม่ค่อยมีผลต่อความหมายมากนัก รวมถึงการเน้นพยางค์และการเชื่อมเสียงที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนมักอ่านออกเสียงผิดหรือไม่ชัดเจน หลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีนโยบายส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยกลับยังอยู่ในระดับที่น่ากังวล โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มอย่างต่อเนื่อง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567) ข้อเท็จจริงนี้สะท้อนถึงช่องว่างระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับการประเมินผล อีกทั้งข้อสอบ O-NET ยังมีแนวโน้มเน้นทักษะการอ่านจับใจความและไวยากรณ์เป็นหลัก โดยไม่ครอบคลุมทักษะการพูดและการฟัง ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในบริบทการสื่อสารในชีวิตจริง ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาตามที่หลักสูตรกำหนด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566) โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมที่สุดในการวางรากฐานการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนจำนวนมากยังประสบปัญหาในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง จากการศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านตาสา จังหวัดยะลา พบว่า ผู้เรียนขาดความสามารถในการแยกแยะพยัญชนะและหน่วยเสียงของ

ภาษาอังกฤษ ไม่มีความมั่นใจในการอ่านออกเสียง และไม่กล้าอ่านคำศัพท์เพราะกลัวผิด ส่งผลให้การพัฒนาทักษะการอ่านล่าช้าและไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ทั้งในด้านครูผู้สอน เช่น การขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม และด้านผู้เรียน เช่น การใช้ภาษาถิ่นเป็นหลัก ความบกพร่องในการเรียนรู้ และสมาธิสั้นในวัย 6-7 ปี (โรงเรียนบ้านตาสา, 2566)

จากการศึกษาปัญหาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล โดยช่วยให้นักเรียนสามารถถอดรหัสเสียงจากตัวอักษรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ งานวิจัยของ National Reading Panel (2020) ระบุว่า การสอนโฟนิกส์ช่วยเพิ่มความแม่นยำในการอ่านออกเสียงของเด็กวัย 6-7 ปี ได้ถึงร้อยละ 40 อย่างไรก็ตาม การนำการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้ในบริบทของประเทศไทยยังคงเผชิญกับข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความพร้อมของครูผู้สอนที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และความคุ้นชินกับแนวทางการสอนตามหลักโฟนิกส์อย่างแท้จริง ส่งผลให้ไม่สามารถถ่ายทอดกระบวนการถอดรหัสเสียง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาเรื่องสื่อการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะของระบบเสียงภาษาไทย ซึ่งมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั้งในแง่โครงสร้างเสียงและการออกเสียง ทำให้การประยุกต์ใช้โฟนิกส์ในชั้นเรียนไทย จำเป็นต้องมีการปรับบริบทอย่างรอบคอบเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน (บุญเลิศ วิเศษพงษ์, 2565) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังได้รับการสอน และมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น (ณัฐริกา พลพิทักษ์, 2566)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับปัญหาที่พบในระดับพื้นที่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ใช้สื่อประกอบ เช่น รูปภาพ เสียง และกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียน เพิ่มแรงจูงใจในการอ่าน และเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีขอบเขตเนื้อหาระบุไว้ในรายวิชาสาระภาษาอังกฤษ ซึ่งคัดเลือกจากหนังสือเรียนโดยใช้หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Let's Go 1 มีทั้งหมด 4 บทเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับทักษะการอ่าน จำนวน 4 บทเรียน บทละ 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง ดังนี้ 1) Unit 1 Things for School จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง 2) Unit 2 Colors of Shape จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง 3) Unit 3 At the Store จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง 4) Unit 4 People at Home จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์

สมมติฐาน

ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วมากขึ้น โดยเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอักษรและเสียงส่งผลให้สามารถถอดรหัสคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ง่ายขึ้น
2. ครูผู้สอนมีแนวทางที่ชัดเจนและเป็นระบบในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านวิธีการสอนโฟนิกส์ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน
3. ผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลเชิงวิชาการในการกำหนดแนวทางหรือกลยุทธ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 99 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 รวมทั้งสิ้น 12 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเริ่มต้นพัฒนาทักษะการอ่านและการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ เพื่อต่อยอดไปสู่ระดับขั้นที่สูงขึ้น
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 บทเรียน บทละ 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง ผลของการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.40 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และแบบวัดทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด 15 ข้อ 15 คะแนน เป็นคำศัพท์จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Let's Go 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของ IOC มีค่าเท่ากับ 1 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.70 -0.86 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20-0.53 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบก่อนเรียน ครบตามจำนวนผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 แผน 16 ชั่วโมง เมื่อสอนครบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วบันทึกเป็นคะแนนหลังเรียน นำคะแนนที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ถึงวันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ. 2568 รวมระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้เวลาในการทดลอง 16 ชั่วโมง และใช้การทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าความยากง่าย(P) ค่าอำนาจจำแนก (r) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (a-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, L. J.,1951)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (paired samples)

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

นักเรียน คนที่	ผลคะแนน			ค่าร้อยละ	เกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60
	คะแนนก่อน เรียน (15 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียน (15 คะแนน)	คะแนน รวม (30 คะแนน)		
1	11	14	25	83.33	ผ่าน
2	12	14	26	86.66	ผ่าน
3	15	15	30	100	ผ่าน
4	14	15	29	96	ผ่าน
5	8	10	18	60	ผ่าน
6	9	12	21	70	ผ่าน
7	9	13	22	73.33	ผ่าน
8	8	13	21	70	ผ่าน
9	7	11	18	60	ผ่าน
10	12	12	24	80	ผ่าน
11	14	15	29	96	ผ่าน
12	8	10	18	60	ผ่าน
เฉลี่ยร้อยละ	10.58	12.83	23.42	77.94	ผ่าน

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ ดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การ
สอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ก่อนเรียน	12	15	10.58	2.78	4.86	0.0025*
หลังเรียน	12	15	12.83	1.85		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.58 คะแนน และหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.83 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน และผลการทดสอบทางสถิติแบบ t-test (paired samples) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลและสรุปผล

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 77.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นว่า ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนถึงความเหมาะสมของการสอนแบบโฟนิกส์กับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงวัยเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนในระดับชั้นนี้ยังขาดพื้นฐานด้านระบบเสียงของภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้เสียงตัวอักษร การผสมเสียง และการอ่านออกเสียงอย่างเป็นลำดับขั้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ลดความสับสนระหว่างเสียงภาษาอังกฤษกับภาษาไทย และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์จากกระบวนการคิดและการวิเคราะห์เสียง มากกว่าการจดจำคำศัพท์เป็นรายคำ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสคำศัพท์ใหม่ได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการอ่านออกเสียง และทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นในการอ่านออกเสียงต่อหน้าครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้วิจัยยังเห็นว่า การ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ที่เน้นการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงภาษาอังกฤษและจดจำรูปแบบการออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น การฝึกฝนในลักษณะนี้ช่วยลดความกลัวและความวิตกกังวลในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น และส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น บัตรคำ บัตรภาพ หรือสื่อเสียง ควบคู่กับการสอนแบบโฟนิกส์ ยังช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานและเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น และได้รับโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงอย่างทั่วถึง ส่งผลให้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ความคิดเห็นของผู้วิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌูริกา พลพิทักษ์ (2566) ที่ระบุว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการถอดรหัสเสียงของผู้เรียนอย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงของตัวอักษรกับรูปคำได้ถูกต้องมากขึ้น ส่งผลให้การอ่านออกเสียงมีความแม่นยำและคล่องแคล่วกว่าเดิม อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา วงษ์หาญ (2566) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พบว่า การใช้สื่อประกอบการสอนแบบโฟนิกส์ เช่น บัตรภาพ ควบคู่กับการฝึกออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียง ตัวอักษร และความหมายของคำได้อย่างเป็นองค์รวม ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เป็นแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านพัฒนาการของทักษะการอ่านออกเสียง ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนต้น และเป็นข้อมูลสนับสนุนเชิงประจักษ์ที่ยืนยันถึงความสำคัญของการวางรากฐานด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษา

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตาสา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความถูกต้อง ความชัดเจน และความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีพัฒนาการอ่านของ Chall (1983) ซึ่งอธิบายว่าในระยะเริ่มต้นของการเรียนรู้การอ่าน ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการถอดรหัสเสียง โดยการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรอย่างเป็นระบบ ก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น การสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งเน้นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร จึงสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาการอ่านของ

ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและมั่นใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มองว่าการเรียนรู้ที่เป็นระบบและมีลำดับขั้น ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจได้อย่างมั่นคง โดยการสอนแบบโฟนิกส์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกประสมเสียงจากหน่วยย่อยไปสู่คำศัพท์ทั้งคำ ทำให้ผู้เรียนไม่ต้องพึ่งพาการท่องจำรูปคำเพียงอย่างเดียว แต่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับคำศัพท์ใหม่ได้ ส่งผลให้ทักษะการอ่านออกเสียงมีความต่อเนื่องและยั่งยืน ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกชกร ใจการุณ (2565) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีที่พบว่าการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยพัฒนาความสามารถในการเชื่อมโยงเสียงและตัวอักษร ส่งผลให้ผู้เรียนอ่านได้คล่องแคล่วและเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับอีกงานวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดาภาณุจันท์ โยดี (2565) ซึ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะดังกล่าวมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรอย่างเป็นระบบและเป็นลำดับขั้น มีการฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจากคำศัพท์ที่มีความซับซ้อนน้อยไปสู่คำศัพท์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความมั่นใจในการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เป็นแนวทางการสอนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการด้านการอ่านของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมทักษะการถอดรหัสเสียงอย่างเป็นระบบ การใช้การสอนแบบโฟนิกส์จึงมีส่วนช่วยวางรากฐานที่มั่นคงให้กับทักษะการอ่านออกเสียง อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้นต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากการเชื่อมโยงผลการวิจัยกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนต้นควรนำการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้เป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อวางรากฐานทักษะการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและเป็นระบบตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการฝึกประสมเสียงและการอ่านออกเสียงอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เช่น บัตรคำ บัตรภาพ และสื่อเสียง เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมความมั่นใจ และช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในระยะยาว เพื่อติดตามความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างหรือบริบทของการวิจัยให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนแบบโฟนิกส์ในโรงเรียนหรือพื้นที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความน่าเชื่อถือและความสามารถในการนำผลการวิจัยไปอ้างอิงในวงกว้าง

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจรัตน์ ราชฉวาง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กชกร ใจการุณ. (2565). ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กาญจนาพร รุจิฉม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. วารสารศิลปะการจัดการ, 2(3), 199-210.

- ณัฐริกา พลพิทักษ์. (2566). ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- บุญเลิศ วิเศษพงษ์. (2565). แนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษผ่านการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนไทยในระดับประถมศึกษา. [รายงานการวิจัย, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี].
- รัชดากาญจน์ ไยดี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด. [รายงานการวิจัยในชั้นเรียน, โรงเรียนบ้านโนนตารอด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1].
- โรงเรียนบ้านตาสา. (2566). รายงานการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2566. [เอกสารอัดสำเนา]. โรงเรียนบ้านตาสา จังหวัดยะลา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2562–2566.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบ Phonics เพื่อการสื่อสาร ระดับประถมศึกษา. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). สภาวะการศึกษาไทย ปี 2565/2566: การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยสมรรถนะเพื่อตอบโจทย์ศตวรรษที่ 21. 21 เซ็นจูรี.
- สุจิตรา วงษ์หาญ. (2566). ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์].
- Chall, J. S. (1983). *Stages of reading development*. McGraw-Hill.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297–334.
- National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction*. National Institute of Child Health and Human Development.